

τοῦ θέματος δικαστικὴν ἐπιτροπὴν συγκροτηθεῖσαν ἐν Ἀργεὶ κατὰ τὴν 3ην Ἰουλίου 1822 ἐτόνιζεν ὅτι ἔδει ὅπως τὰ μέλη αὐτῆς κρίνουν «ἀφιλοπροσώπως καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ τὴν διαφορὰν τῶν ρηθέντων κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱερούς νόμους»¹²⁷. Εἰς ἕτερον ἔγγραφον τοῦ Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης Ἰωσήφ ὡς Ὑπουργοῦ τῆς Θρησκείας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Μαΐου 1823 σημειοῦται προκειμένου περὶ κάποιας ὑποδέσεως κληρονομικοῦ δικαίου ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνεισφοράν τῆς προικὸς τῆς θυγατρὸς ὅτι «λαμβάνεις τὴν ἀπόκρισιν ὅτι κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱερούς νόμους, κειμένους ἐν σελ. 326 καὶ σελ. 328 τοῦ σεβαστοῦ Ἀρμενοπούλου (...)»¹²⁸. Ἐπομένως πρέπει νὰ νοηθῇ ὅτι ἡ ἀναφορά εἰς τοὺς «θείους καὶ ἱερούς νόμους» τοῦ 1822 ταυτίζεται κατὰ περιεχόμενον πρὸς ἐκείνην τοῦ 1823 ἐφ' ὅσον ἀμφότεραι προέρχονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, δηλ. τοῦ Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης Ἰωσήφ, καὶ ὅτι ἀμφότεραι αἱ μνεῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν χρῆσιν τῆς *Ἐξαβίβλου* τοῦ Ἀρμενοπούλου. Οὕτως ἢ ἄλλως δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη εὐχρηστος πηγὴ ἀναζητήσεως τῶν συνταγματικῶς ὀρισθέντων ὡς ἐφαρμοστέων «νόμων τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων».

Χαρακτηριστικόν εἶναι τό σχετικόν ἔγγραφον τοῦ Ἐπαρχικοῦ Κριτηρίου Τριπολιτσᾶς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας του :

Ἐπαρχ. Κριτήρ.<ιον>

Περίοδος Β'

Ἀριθμός 5

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος
Πρὸς τὸ Σεβαστόν Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν
Τὸ Ἐπαρχικόν Κριτήριον

Ἐπειδὴ διὰ τὴν δημόσιον οἰκονομίαν καὶ κοινὴν εὐδαιμονίαν προμηθευόμενοι οἱ Κύριοι Διοικηταὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι λαῶν, σοφῶς ἀπεφάσισαν καὶ ἐσύστησαν Ἐπαρχικόν Κριτήριον, καὶ ἐπειδὴ οἱ ὑπογεγραμμένοι καὶ ἐπ' αὐτῷ τοῦτο διορισθέντες, περιμείναντες τὴν ἀπὸ μέρους των διὰ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο ἀποστολήν, οὐδὲν ἐλάβομεν μέχρι τὴν σήμερον ἐξ αὐτῶν, ἥδη δὲ βιασθέντες ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις τοῦ λαοῦ καὶ ἀπορῶντες περὶ παντός πῶς κατὰ τό παρόν νὰ φερώμεθα, παρακαλῶμεν διὰ τῆς παρούσης μας νὰ μᾶς συνοδεύσητε μέ τὰ ὅσα ἀναγκαῖα μέσα χρειάζονται εἰς αὐτό· καθ' ὅτι ὅποιον ὀργανισμόν θέλουσι δώσει περὶ δικαιωμάτων καὶ χρεῶν μας, πῶς θέλομεν φερόμεθα κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις διὰ τὰς παλαιάς ληφοδοσίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁποίας ὑποθέσεις δυνάμεθα νὰ

127. Ἰ. Τ. Βισβίζη, *Ἡ Πολιτικὴ Δικαιοσύνη*, σελ. 234, ἔγγρ. 48.

128. *Αὐτόθι*, σελ. 247, ἔγγρ. 80.

θεωρῶμεν καί νά ἀποφασίζομεν, πολιτικάς δηλ. μόνον ἢ καί ἐμπορικάς καί ἐγκληματικάς ἀγνοοῦμεν καθ' ὅλου, καθ' ἧς λοιπόν ὑποδέσεις συγχωρῶμεθα παρακαλῶμεν νά μᾶς συνοδεύσητε μέ τούς ἀναλόγους νόμους αὐτῶν πρός ἀνακάλυψιν τῆς Ἱερᾶς Δικαιοσύνης, καί μέ ὅσῃν χρειαζόμεθα Ἐκτελεστικήν Δύναμιν πρός ἀνακάλυψιν τῶν ὑπευθύνων, ἡμεῖς δέ μέ ὅλον τό προσῆκον σέβας μένομεν.

Ἐν Τριπολ.<ιτζᾶ> τῇ 16 Ἰουλίου 1823

Οἱ Κριταί
Σωτήριος Ἰωάννου
Δημήτριος Οἰκονομέλης
Ἀνδρέας Σγούτας¹²⁹

Εἰς ἀπάντησιν τό Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου, κατά σύμπτωσιν τότε διευδυνόμενον ὑπό τοῦ Τριπολιτσιώτου Γεωργίου Μπάρμπογλη, ἀπήντησε διά τοῦ ἐξῆς ἐγγράφου:

Ὑπουργ.<εἶον> Δικαίου
Περίοδ. Β'
Ἀρ. 108

Προσωρινή Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος
Τό Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου
Πρός τό Ἐπαρχικόν Δικαστήριον Τριπολιτσᾶς
τῇ 16 Ἰουλίου 1823 ἐν Τριπολιτζᾶ

Ἐλήφθη παρά τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 Ἀναφορά σας, ἐνῇ ἐγκλείοντο καί δύο Σας ἀναφοραί ἐπιγραφόμεναι ἡ μὲν πρός τό Σ. Βουλευτικόν Σῶμα, ἡ δέ πρός τό Σ. Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν, περιελθόν δέ αὐτάς μετά προσοχῆς τό Ὑπουργεῖον τοῦτο κάμνει τήν προσήκουσαν ἀπάντησιν:

Κύριοι Κριταί,
Παράδοξον ἐξαίφνης ἐφάνη τό νά ζητεῖτε τά χρέη καί δικαιώματα τοῦ Ἐπαρχικοῦ Δικαστηρίου, τά ὅποια συνοπτικῶς ἀλλ' ἀκριβῶς ἐνευρίσκονται εἰς τήν παρά τοῦ Ὑπουργείου τούτου σταλεῖσαν Σας τοῦ Δικαστηρίου

129. Ἰ. Τ. Βισβίζη, *Ἡ Πολιτική Δικαιοσύνη*, σελ. 261, ἐγγρ. 124. Περὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Κριτηρίου Τριπολιτσᾶς, ἰδρυθέντος εἰς τήν Τρίπολιν, ὡς πρωτεύουσαν τοῦ κράτους, ὑπό τῆς Διοικήσεως διὰ προτάσεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος ἐγκριθείσης ὑπό τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος κατὰ τήν 18ην Ἰουνίου 1823, βλ. *Αὐτόθι*, σελ. 66 - 77.